

Dir que els atemptats terroristes no són conseqüència de la invasió i ocupació d'Iraq és com dir que un càncer de pulmó no ho és de fumar. És cert que hom podria patir aqueixa malaltia sense haver tastat ni un sol cigarret, però és que, durant la guerra, els gloriadictes d'Aznar i Rajoy es van fumar molts puros havans a [desgrat de] la nostra salut. Tan estúpida i inconscient és la insistència de Rajoy a dir què és un error buscar raons per al terrorisme com ho és la propaganda internacional de Bush alertant els aliats de què és una covardia retirar ara les tropes d'Iraq. Des dels còmodes sillons de la Casa Blanca, evidentment, hom pot ser molt valent, però no des de la trinxera. Una trinxera que és, posem per cas, una estació de trens on moren 191 persones.

Una qüestió verbal. ¿Cal recordar les diferències entre els verbs "explicar" i "justificar"? No és el mateix donar una explicació del fenòmen pel qual es produeix el terrorisme que justificar el terrorisme. Tant la dreta espanyola com la nordamericana aboca permanentment aqueixa cortina de fum sobre el debat polític amb la finalitat d'identificar l'explicació amb la justificació, però fins a un punt de manipul·lació tan extrem que fins i tot ha pretès la identificació entre els botxins (els terroristes) i les persones crítiques dels seus actes de desgovern: una cosa molt pròpia de la propaganda nazi.

Perquè, vist des de l'altra banda, si res no "justifica" un acte terrorista, tampoc res no hauria de "justificar" una guerra, no? Què "justifica" matar? Una guerra, per cert, que ja ni tan sols ens la podem "explicar", atès que no s'han trobat les armes de destrucció massiva ni s'ha acabat amb el terrorisme. Ben al contrari: s'usen "més" armes i hi ha "més" terrorisme. O dit d'una altra manera: eren els terroristes els qui tenien les veritables armes de destrucció i, amb la guerra, Aznar els ha regalat la munició. Dir que els atemptats terroristes no són conseqüència de la invasió i ocupació d'Iraq és com dir que un càncer de pulmó no ho és de fumar. És cert que hom podria patir aqueixa malaltia sense haver tastat ni un sol cigarret, però és que, durant la guerra, els gloriadictes d'Aznar i Rajoy es van fumar molts puros havans a [desgrat de] la nostra salut. Tan estúpida i inconscient és la insistència de Rajoy a dir què és un error buscar raons per al terrorisme com ho és la propaganda internacional de Bush alertant els aliats de què és una covardia retirar ara les tropes d'Iraq. Des dels còmodes sillons de la Casa Blanca, evidentment, hom pot ser molt valent, però no des de la trinxera. Una trinxera que és, posem per cas, una estació de trens on moren 191 persones.

Una qüestió verbal. ¿Cal recordar les diferències entre els verbs "explicar" i "justificar"? No és el mateix donar una explicació del fenòmen pel qual es produeix el terrorisme que justificar el terrorisme. Tant la dreta espanyola com la nordamericana aboca permanentment aqueixa cortina de fum sobre el debat polític amb la finalitat d'identificar l'explicació amb la justificació, però fins a un punt de manipul·lació tan extrem que fins i tot ha pretès la identificació entre els botxins (els terroristes) i les persones crítiques dels seus actes de desgovern: una cosa molt pròpia de la propaganda nazi.

Perquè, vist des de l'altra banda, si res no "justifica" un acte terrorista, tampoc res no hauria de "justificar" una guerra, no? Què "justifica" matar? Una guerra, per cert, que ja ni tan sols ens la

podem “explicar”, atès que no s’han trobat les armes de destrucció massiva ni s’ha acabat amb el terrorisme. Ben al contrari: s’usen “més” armes i hi ha “més” terrorisme. O dit d’una altra manera: eren els terroristes els qui tenien les veritables armes de destrucció i, amb la guerra, Aznar els ha regalat la munició. Dir que els atemptats terroristes no són conseqüència de la invasió i ocupació d’Iraq és com dir que un càncer de pulmó no ho és de fumar. És cert que hom podria patir aqueixa malaltia sense haver tastat ni un sol cigarret, però és que, durant la guerra, els gloriadictes d’Aznar i Rajoy es van fumar molts puros havans a [desgrat de] la nostra salut. Tan estúpida i inconscient és la insistència de Rajoy a dir què és un error buscar raons per al terrorisme com ho és la propaganda internacional de Bush alertant els aliats de què és una covardia retirar ara les tropes d’Iraq. Des dels còmodes sillons de la Casa Blanca, evidentment, hom pot ser molt valent, però no des de la trinxera. Una trinxera que és, posem per cas, una estació de trens on moren 191 persones.

Una qüestió verbal. ¿Cal recordar les diferències entre els verbs “explicar” i “justificar”? No és el mateix donar una explicació del fenòmen pel qual es produeix el terrorisme que justificar el terrorisme. Tant la dreta espanyola com la nordamericana aboca permanentment aqueixa cortina de fum sobre el debat polític amb la finalitat d’identificar l’explicació amb la justificació, però fins a un punt de manipul·lació tan extrem que fins i tot ha pretès la identificació entre els botxins (els terroristes) i les persones crítiques dels seus actes de desgovern: una cosa molt pròpia de la propaganda nazi.

Perquè, vist des de l’altra banda, si res no “justifica” un acte terrorista, tampoc res no hauria de “justificar” una guerra, no? Què “justifica” matar? Una guerra, per cert, que ja ni tan sols ens la podem “explicar”, atès que no s’han trobat les armes de destrucció massiva ni s’ha acabat amb el terrorisme. Ben al contrari: s’usen “més” armes i hi ha “més” terrorisme. O dit d’una altra manera: eren els terroristes els qui tenien les veritables armes de destrucció i, amb la guerra, Aznar els ha regalat la munició. Dir que els atemptats terroristes no són conseqüència de la invasió i ocupació d’Iraq és com dir que un càncer de pulmó no ho és de fumar. És cert que hom podria patir aqueixa malaltia sense haver tastat ni un sol cigarret, però és que, durant la guerra, els gloriadictes d’Aznar i Rajoy es van fumar molts puros havans a [desgrat de] la nostra salut. Tan estúpida i inconscient és la insistència de Rajoy a dir què és un error buscar raons per al terrorisme com ho és la propaganda internacional de Bush alertant els aliats de què és una covardia retirar ara les tropes d’Iraq. Des dels còmodes sillons de la Casa Blanca, evidentment, hom pot ser molt valent, però no des de la trinxera. Una trinxera que és, posem per cas, una estació de trens on moren 191 persones.

Una qüestió verbal. ¿Cal recordar les diferències entre els verbs “explicar” i “justificar”? No és el mateix donar una explicació del fenòmen pel qual es produeix el terrorisme que justificar el terrorisme. Tant la dreta espanyola com la nordamericana aboca permanentment aqueixa cortina de fum sobre el debat polític amb la finalitat d’identificar l’explicació amb la justificació, però fins a un punt de manipul·lació tan extrem que fins i tot ha pretès la identificació entre els botxins (els terroristes) i les persones crítiques dels seus actes de desgovern: una cosa molt pròpia de la

propaganda nazi.

Perquè, vist des de l'altra banda, si res no "justifica" un acte terrorista, tampoc res no hauria de "justificar" una guerra, no? Què "justifica" matar? Una guerra, per cert, que ja ni tan sols ens la podem "explicar", atès que no s'han trobat les armes de destrucció massiva ni s'ha acabat amb el terrorisme. Ben al contrari: s'usen "més" armes i hi ha "més" terrorisme. O dit d'una altra manera: eren els terroristes els qui tenien les veritables armes de destrucció i, amb la guerra, Aznar els ha regalat la munició.